

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-5/11/AŻ

Warszawa, dn. 3 grudnia 2012 r.

DECYZJA Nr RWA-34/2012

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Mercedes – Benz Bank Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 26 501 zł (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy pięćset jeden złotych), **będącej równoważnością 6 000 euro** (słownie: sześć tysięcy euro) **z tytułu nieudzielenia informacji** żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w wezwaniu z dnia 18 lipca 2011 r. w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-401-1/11/ZT/AŻ.

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie (dalej również jako: Prezes UOKiK, Prezes Urzędu, Delegatura UOKiK w Warszawie) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające o sygn. RWA-401/1/11/ZT/AŻ mające na celu:

- I. ustalenie, czy we wzorcach umów przedkładanych konsumentom do podpisu przez wybrane podmioty rynku finansowego oferujące produkty służące dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę znajdują się zapisy mogące naruszać przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- II. ustalenie, czy we wzorcach umów przedkładanych konsumentom do podpisu przez wybrane podmioty rynku finansowego oferujące produkty służące dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę znajdują się zapisy mogące naruszać chronione prawem interesy konsumentów, co uzasadniałoby podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach – kodeksie cywilnym oraz w kodeksie postępowania cywilnego;
- III. badanie rynków, na których oferowane są przez przedsiębiorców produkty służące dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę.

Delegatura UOKiK, w toku przedmiotowego postępowania, pismem z dnia 18 lipca 2011 r. zawiadomiła wybrane podmioty rynku finansowego, w tym Mercedes – Benz Bank Polska S.A. (dalej również: Bank) o wszczęciu postępowania wyjaśniającego i jednocześnie wystąpiła o przekazanie na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów informacji i dokumentów niezbędnych dla rozstrzygnięcia postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-401-1/11/ZT/AŻ.

- Dowód – wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 18 lipca 2011 r.

Bank otrzymał wskazane wezwanie dnia 21 lipca 2011 r. Termin na przekazanie żądanych przez Prezesa Urzędu dokumentów i informacji upływał Mercedes – Benz Bank Polska S.A. 28 lipca 2011 r.

- Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru nr 183606823

Do Delegatury UOKiK w Warszawie nie wpłynęła jednak stosowna odpowiedź Banku na ww. wezwanie.

Prezes UOKiK w dniu 17 października 2011 r. ponownie przesłał pismo z dnia 18 lipca 2011 r. wzywając do przekazania wskazanych w nim informacji i dokumentów w terminie 5 dni od dnia otrzymania ww. pisma.

- Dowód – wezwanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 17 października 2011 r.

Bank otrzymał drugie wezwanie 25 października 2011 r. Termin na przekazanie żądanych informacji upływał 31 października 2011 r.

- Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru nr 167720679

Mercedes – Benz Bank Polska S.A. odpowiedział na ww. wezwanie pismem z dnia 28 października 2011 r. (data nadania: 3 listopada 2011 r.).

- Dowód – pismo Banku z dnia 28 października 2011 r., stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 17 października 2011 r.

Odpowiedź Banku nie czyniła zadość wezwaniu Prezesa Urzędu, który ponownie zwrócił się do Mercedes – Benz Bank Polska S.A. pismem z dnia 24 listopada 2011 r. o uzupełnienie odpowiedzi Banku z dnia 28 października 2011 r.

- Dowód – wezwanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 października 2011 r.

Bank otrzymał trzecie wezwanie 29 listopada 2011 r. 7-dniowy termin na przekazanie żądanych informacji i dokumentów upływał 6 grudnia 2011 r.

- Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru nr 120433207

Mercedes – Benz Bank Polska S.A. pismem z dnia 5 grudnia 2011 r. (data nadania: 6 grudnia 2011 r.) odpowiedział na ww. wezwanie.

- Dowód – pismo Banku z dnia 5 grudnia 2011 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 24 listopada 2011 r.

Bank, pomimo faktu, iż otrzymał pierwsze wezwanie Prezesa UOKiK (pismo z dnia 18 lipca 2011 r.), o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru, nie udzielił na nie odpowiedzi i nie przekazał Prezesowi Urzędu żądanych informacji i dokumentów wskazanych w ww. piśmie. Dodatkowo wskazać należy, iż Mercedes – Benz Bank Polska S.A. w ww. wezwaniu pouczonej został o sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy, czyli o możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro w przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji

żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy lub też udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu we wskazanym powyżej wezwaniu zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W świetle powyższych okoliczności, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie uznał za zasadne wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 25 listopada 2011 r. wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia na Mercedes – Benz Bank Polska S.A. kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy w wezwaniu z dnia 18 lipca 2011 r. w postępowaniu o sygn. RWA-401-1/11/ZT/AŻ.

Strona została zawiadomiona o wszczęciu niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy. Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 25 listopada 2011 r. zaliczył w poczet dowodów następujące dokumenty uzyskane w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-401-1/11/ZT/AŻ:

1. wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r.,
2. zwrotne potwierdzenie odbioru nr 183606823,
3. wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 17 października 2011 r.,
4. zwrotne potwierdzenie odbioru nr 167720679,
5. pismo Banku z dnia 28 października 2011 r., stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 17 października 2011 r.

oraz zawiadomił o tych czynnościach Bank. Dodatkowo Prezes Urzędu poinformował Mercedes – Benz Bank Polska S.A., że na mocy art. 50 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, każdy ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę Prezesa UOKiK – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy, a Bankowi przysługuje prawo ustosunkowania się do zarzutu postawionego w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Prezes Urzędu wyznaczył Mercedes – Benz Bank Polska S.A. termin 7-dniowy od daty otrzymania pisma na wyrażenie stanowiska.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało odebrane przez Bank w dniu 29 listopada 2011 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru, w związku z czym termin na udzielenie odpowiedzi upływał 6 grudnia 2011 r.

Mercedes – Benz Bank Polska S.A. pismem z dnia 5 grudnia 2011 r. odpowiedział na ww. zawiadomienie Delegatury UOKiK w Warszawie wnosząc o nienakładanie kary pieniężnej i umorzenie niniejszego postępowania. Bank wskazał, iż o wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r. dowiedział się dopiero z pisma Delegatury UOKiK w Warszawie z dnia 17 października 2011 r., do którego załączone było pierwsze wezwanie Prezesa UOKiK. Mercedes – Benz Bank Polska S.A. podniósł, iż pracownicy recepcji budynku nie będący pracownikami Banku obsługują kilka podmiotów, których nazwy zawierają wyrazy „Mercedes – Benz”. Wezwanie z dnia 18 lipca 2011 r. skierowane było „wg rozdzielnika” i możliwe jest, iż pracownik zatrudniony w recepcji skierował pismo do innej spółki lub przy otwarciu korespondencji koperta została zniszczona. Bank wskazał, iż nie udało się ustalić gdzie trafiło pismo. Mercedes Benz Bank Polska S.A. podniósł, iż jego celem nie było zlekceważenie wezwania Prezesa Urzędu.

Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 14 lutego 2012 r. zaliczył dodatkowo w poczet dowodów następujące dokumenty uzyskane w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-401-1/11/ZT/AŻ:

1. wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 24 listopada 2011 r.,
2. zwrotne potwierdzenie odbioru nr 120433207,
3. pismo Mercedes – Benz Bank Polska S.A. z dnia 5 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem, stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 24 listopada 2011 r.

Bank został zawiadomiony o zaliczeniu w poczet materiału dowodowego powyższym zakresie. Prezes UOKiK zawiadomił Bank o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w prowadzonym postępowaniu oraz poinformował o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Strona niniejszego postępowania nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy zważył, co następuje.

W myśl art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy na żądanie Prezesa UOKiK obowiązani są do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy żądanie powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji (2) wskazanie celu żądania (3) wskazanie terminu udzielenia informacji (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, niezbędnych Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na mocy art. 50 ust. 1 ustawy na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania. Każdy przedsiębiorca, do którego zwróci się Prezes UOKiK z żądaniem udzielenia stosownych informacji, zobowiązany jest do udzielenia odpowiedzi w sposób pełny, w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu, a przekazane informacje powinny być rzetelne i prawdziwe. Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sprawach prowadzonych przed Prezesem Urzędu pod pojęciem „przedsiębiorcy” należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Mercedes – Benz Bank Polska S.A. jest spółką prawa handlowego, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem: 0000018518. Przedmiotem działalności Banku jest pozostała działalność bankowa oraz działalność związana z ubezpieczeniami i funduszami emerytalno – rentowymi. Jako przedsiębiorca działający na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.), Bank jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 (*in initio*) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od Banku wymagać, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia informacji i dokumentów pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożona może być na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia żądanych przez Prezesa UOKiK informacji. Kara ta może zostać również nałożona w sytuacji, gdy żądane informacje zostały przekazane z naruszeniem określonego przez Prezesa Urzędu terminu. Wskazać należy, iż art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy uprawnia Prezesa Urzędu do nałożenia kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość 50.000.000 euro w przypadku choćby

nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji mają charakter represyjny – nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK, prewencyjny – mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa, a zagrożenie nimi – potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa UOKiK – nadaje im charakter dyscyplinujący. Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. W przywołanym wyroku Sąd Najwyższy wskazał ponadto, iż oczywiste jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Sąd Najwyższy stwierdził, iż zważywszy, że przekazanie Prezesowi UOKiK stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu celu, jak nieudzielenie jej w ogóle. Przyjęcie odmiennego punktu widzenia oznaczałoby, że nakładanie kar pieniężnych na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stałoby się pewną fikcją. Prowadziłoby do sytuacji, w której nigdy nie byłoby właściwego momentu na ukaranie przedsiębiorcy naruszającego obowiązek udzielenia w terminie informacji, ponieważ zawsze - nawet w postępowaniu sądowym wszczętym w wyniku odwołania od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej - mogłoby dojść do udzielenia żądanej informacji, co czyniłoby nałożenie kary bezprzedmiotowym. Podobne stanowisko zajął Sąd Antymonopolowy na gruncie nieobowiązującej już ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym. W wyroku z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt: XVII AmA 62/98, wyjaśnił, że z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK mamy do czynienia, w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy (obecnie materię tę reguluje art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów. W związku z tym nie sposób przyjąć, iż zakresem art. 16 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy nie jest objęta zwłoka w udzieleniu Prezesowi UOKiK żądanych przez niego materiałów, a jedynie ich nieudzielenie. Przyjęcie takiej interpretacji powołanego przepisu pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z kryteriami racjonalności, które powinny być brane pod uwagę przy interpretacji przepisów prawa. Oznaczałoby zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK określonych przepisami ustawy, co byłoby trudne do zaakceptowania. Również w literaturze wskazuje się na konieczność dokonywania szerokiej interpretacji art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na przyjęciu, że niedotrzymanie terminu na udzielenie informacji może stanowić przesłankę nałożenia kary pieniężnej¹. Obowiązek udzielenia informacji w terminie (bez opóźnienia) wynika bowiem wyraźnie z treści art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do którego odsyła art. 106 ust. 2 pkt 2.

Wbrew wynikającemu z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obowiązkowi, **Mercedes – Benz Bank Polska S.A. nie przekazał, w odpowiedzi na pierwsze wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r., żądanych przez Prezesa UOKiK informacji i dokumentów.** Podkreślić należy, iż ww. wezwanie zostało prawidłowo doręczone w dniu 21 lipca 2011 r. Wobec powyższego, wskazać należy, iż 7-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa

¹ Elżbieta Modzelewska-Wąchal „*Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*”, Wyd. Twigger, Warszawa 2002 r., s. 339; Małgorzata Król-Bogomilska (w:) „*Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*” pod red. Tadeusza Skocznego, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2009 r., s. 1621.

Urzędu licząc od dnia jego otrzymania, upływał 28 lipca 2011 r. Bank nie odpowiedział na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r. we wskazanym terminie. Fakt, iż Mercedes – Benz Bank Polska S.A. przekazał żądane przez Prezesa UOKiK informacje i dokumenty po drugim wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 17 października 2011 r. nie stanowi podstawy dla umorzenia przedmiotowego postępowania i odstąpienia od nałożenia na Bank kary z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w pierwszym wezwaniu z dnia 18 lipca 2011 r., o co wnosi Mercedes – Benz Bank Polska S.A. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż na drugie pismo Prezesa Urzędu z dnia 17 października 2011 r., Bank odpowiedział nie tylko po wyznaczonym terminie, o czym świadczy data nadania pisma przez Mercedes – Benz Bank Polska S.A., ale również odpowiedź ta nie czyniła zadość ww. wezwaniu. Bank nie przekazał odpisu KRS, do czego wzywał Prezes Urzędu, jak również nie udzielił informacji czy i od kiedy planuje wprowadzić do oferty nowy rodzaj produktu w postaci IKZE – Indywidualnego Konta Zabezpieczenia Emerytalnego. Tym samym Prezes Urzędu musiał skierować do Mercedes – Benz Bank Polska S.A. trzecie pismo wzywające Bank do uzupełnienia odpowiedzi z dnia 28 października 2011 r. Zauważyć należy, iż sformułowanie pełnej odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu nie wymagało szczególnych nakładów pracy ani czasu. Ponadto, podkreślenia wymaga, iż sposób organizacji pracy jest wewnętrzną sprawą przedsiębiorcy i pozostaje poza zainteresowaniem Prezesa UOKiK. Bank nie może, w ocenie Prezesa Urzędu, zasłaniać się niewłaściwym obiegiem korespondencji, by wyjaśnić pewne zachowania, czy też, tak jak w niniejszym przypadku, zaniechania Mercedes – Benz Bank Polska S.A. Pisma Prezesa UOKiK były sformułowane jednoznacznie, wskazywały wszelkie informacje wymagane przepisami prawa oraz informowały o ciążyącym zagrożeniu nałożenia kary w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (art. 50 ust. 1 ustawy). Również argument Banku dotyczący faktu, iż wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r. zostało skierowane „wg rozdzielnika”, w związku z czym mogło zostać odebrane przez inną spółkę mieszczącą się w budynku, pozostaje, w ocenie Prezesa UOKiK, nietrafiony. Wskazać należy, iż pełna firma Banku znajdowała się zarówno na kopercie, jak również na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, na którym także w miejscu „podpis odbiorcy” przybita została, co należy podkreślić, pieczętka Mercedes – Benz Bank Polska S.A.

Mając na uwadze powyższe zważania, stwierdzić należy, iż na Mercedes – Benz Bank Polska S.A. jako na przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ciąży obowiązek udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK kierowanych w trybie art. 50 ust. 1 i 2 ww. ustawy, a **nieudzielenie przez Bank odpowiedzi** na wezwanie z dnia 18 lipca 2011 r. do udzielenia informacji w zakresie określonym przez Prezesa UOKiK w terminie jest w niniejszej sprawie **bezsporne**.

Okoliczności sprawy pozwalają uznać, iż **Mercedes – Benz Bank Polska S.A. nie udzielił Prezesowi Urzędu żądanych informacji co najmniej nieumyślnie**. Kwestia nieumyślności bądź umyślności działania, czyli działania podejmowanego ze świadomością po stronie przedsiębiorcy, w celu wywołania określonych skutków, które naruszyły prawo, pozostaje bez znaczenia w przedmiotowej sprawie. Zgodnie bowiem z treścią art. 106 ust. 2 pkt 2 Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ww. ustawy, gdy ten zaniechał swoim obowiązkom choćby nieumyślnie.

W tym przypadku informacje żądane przez Prezesa Urzędu dotyczyły rodzajów produktów służących dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę oferowanych przez podmioty rynku finansowego oraz planów przedsiębiorców w zakresie wprowadzenia do oferty nowego rodzaju produktu w postaci IKZE – Indywidualnego Konta Zabezpieczenia Emerytalnego. Prezes UOKiK zwrócił się w pierwszym etapie postępowania wyjaśniającego aż do 153 podmiotów rynku finansowego, w tym do Banku w celu ustalenia wyżej określonych rodzajów produktów znajdujących się w ofercie przedsiębiorców. Na podstawie uzyskanych informacji Prezes UOKiK stworzył statystyczny obraz rynku produktów służących dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę, który pozwolił wybrać jeden produkt do dalszej analizy wzorców. Wynikiem tego badania przeprowadzonego w ramach postępowania wyjaśniającego była również analiza

zachowań przedsiębiorców odnośnie do wprowadzenia IKZE. Przy tak obszernym badaniu, zarówno od strony podmiotowej (liczba przedsiębiorców), jak też przedmiotowej (liczba rodzajów produktów tzw. III filaru), Prezes Urzędu wymagał od przedsiębiorców sprawnej i szybkiej współpracy. Każde nieudzielenie informacji (w tym nieudzielenie informacji w terminie), udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd mogło mieć wpływ nie tylko na długość prowadzonego postępowania, ale również na dobór produktu, którego wzorce miały zostać poddane analizie. Przedsiębiorcy mają obowiązek przekazywać wszelkie konieczne informacje i dokumenty na żądanie Prezesa Urzędu (art. 50 ust. 1). Ustawa nie przewiduje od tej reguły żadnych wyjątków, w związku z czym fakt nieoferowania przez Mercedes – Benz Bank Polska S.A. produktów będących przedmiotem postępowania wyjaśniającego, jak również brak planów Banku odnoszących się do wprowadzenia nowego produktu w postaci IKZE nie mogły stanowić przesłanki do zwolnienia Banku z obowiązku przekazania Prezesowi Urzędu takiej informacji (w terminie określonym w wezwaniu Prezesa UOKiK z dnia 18 lipca 2011 r.). Po drugie, jednym z celów postępowania wyjaśniającego było badanie rynków, na których oferowane są przez przedsiębiorców produkty służące dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę i informacja o nieoferowaniu tego rodzaju produktów przez Bank również nie pozostawała bez znaczenia przy całościowym ujęciu analizowanego rynku. Analogicznie należy przyjąć w odniesieniu do informacji w zakresie planów dotyczących wprowadzenia do oferty nowego produktu – IKZE. Brak takiej informacji również zaburzał statystyczny obraz dotyczący planów przedsiębiorców wprowadzenia IKZE na rynek. Nie można wobec powyższego uznać tych informacji za nieistotne dla prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku terminowego udzielenia informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Mimo, iż uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że **okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Bank kary pieniężnej.**

Wskazany powyżej art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów daje Prezesowi UOKiK możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Ustalając wysokość kary pieniężnej, określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2, Prezes UOKiK powinien jednak wziąć pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy – w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Mercedes – Benz Bank Polska S.A. obowiązku udzielania odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Bank **karę pieniężną w wysokości 26 501 zł** (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy pięćset jeden złotych), **co stanowi równowartość 6 000 euro** (słownie: sześć tysięcy euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2011 r. – Tabela kursów nr 252/A/NBP/2011 zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,4168 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że Mercedes – Benz Bank Polska S.A. nie odpowiedział na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2011 r. pomimo jego otrzymania i pouczeniu o sankcjach z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy. Nie bez znaczenia pozostaje, iż Bank udzielając odpowiedzi na drugie wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 17 października 2011 r. nie dochował wyznaczonego terminu, a ponadto odpowiedź nie czyniła zadość wezwaniu Prezesa Urzędu. Uwzględnienia również wymaga fakt, iż żądane przez Prezesa Urzędu informacje były niezbędne w toku postępowania wyjaśniającego, gdyż kształtowały obraz rynku produktów służących dobrowolnemu, dodatkowemu oszczędzaniu na przyszłą emeryturę oferowanych przez wybrane podmioty rynku finansowego. Mercedes – Benz Bank Polska S.A. nie była wcześniej karana przez Prezesa Urzędu.

Ponadto, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę, iż kara za nieudzielenie informacji nakładana w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy może być nałożona w wysokości do 50 000 000 euro i nie jest zależna, zgodnie z brzmieniem przepisów ustawy, od przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę. W związku z powyższym, Prezes UOKiK określił wysokość kary pieniężnej bez odnoszenia się do sytuacji finansowej Banku.

W świetle przedstawionych powyżej okoliczności, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie uznał, iż wysokość kary pieniężnej nałożonej w niniejszej decyzji na Mercedes – Benz Bank Polska S.A. jest adekwatna do okoliczności naruszenia i pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Banku skutku represyjnego i prewencyjnego.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie.

Dyrektor
Delegatury UOKiK
w Warszawie
/podpis/

Otrzymuje: